

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 7/21¹

Luxemburg 20. januára 2021

Rozsudok vo veci T-328/17 RENV

Nadácia na ochranu tradičného cyperského syra Halloumi vs. EUIPO – M. J. Dairies (BBQLOUMI)

Všeobecný súd potvrdzuje, že neexistuje pravdepodobnosť zámieny medzi kolektívnou ochrannou známkou HALLOUMI vyhradenou pre členov cyperskej nadácie a označením „BBQLOUMI“, ktoré slúži na označenie výrobkov bulharskej spoločnosti.

Nadácia na ochranu tradičného cyperského syra s názvom Halloumi je majiteľom kolektívnej ochrannnej známky EÚ HALLOUMI zapísanej pre syr. **Kolektívna ochranná známka EÚ je špecifický typ ochrannnej známky EÚ, ktorý umožňuje odlišiť tovary alebo služby členov združenia, ktoré je majiteľom ochrannnej známky, od tovarov alebo služieb iných spoločností.**

Majiteľ kolektívnej ochrannnej známky podal námietky proti zápisu obrazového označenia obsahujúceho slovný prvok „BBQLOUMI“ ako ochrannnej známky EÚ, o ktorý sa bulharská spoločnosť M. J. Dairies EOOD uchádzala najmä pre syry, mäsové výťažky, potraviny s príchuťou syra a stravovacie služby:

Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), zodpovedný za preskúmanie prihlášok ochranných znáмок Európskej únie, zamietol tieto námietky z dôvodu neexistencie pravdepodobnosti zámieny pre spotrebiteľov medzi obrazovým označením „BBQLOUMI“ a skoršou kolektívnou ochrannou známkou HALLOUMI. Nadácia následne podala žalobu proti uvedenému rozhodnutiu EUIPO

na Všeobecnom súde, ktorý po zistení slabej rozlišovacej spôsobilosti ochrannnej známky HALLOUMI, pretože výraz „halloumi“ označuje konkrétny druh syra, takisto rozhodol, že neexistuje pravdepodobnosť zámieny.²

Vo svojom rozsudku z 5. marca 2020³ Súdny dvor, ktorý pojednával o odvolaní proti rozsudku Všeobecného súdu, poznamenal, že Všeobecný súd vychádzal z predpokladu, že v prípade slabej rozlišovacej spôsobilosti staršej ochrannnej známky musí byť pravdepodobnosť zámieny vylúčená v okamihu, keď sa ukáže, že podobnosť kolidujúcich ochranných znáмок sama osebe neumožňuje preukázať takúto pravdepodobnosť. Súdny dvor usúdil, že takáto domnienka je nesprávna, pretože slabá rozlišovacia spôsobilosť staršej ochrannnej známky nevylučuje existenciu pravdepodobnosti zámieny. Za týchto okolností zrušil uvedený rozsudok a vrátil vec Všeobecnému súdu, aby preskúmal, či existuje pravdepodobnosť zámieny pre spotrebiteľov, pokiaľ ide o pôvod výrobkov označených „BBQLOUMI“.

Všeobecný súd dnešným rozsudkom zamietla žalobu cyperskej nadácie tým, že rozhodol, že záver EUIPO o neexistencii pravdepodobnosti zámieny medzi kolidujúcimi označeniami bol správny.

Všeobecný súd poznamenáva, že **pravdepodobnosť zámieny predpokladá jednak to, že kolidujúce ochranné známky sú zhodné alebo podobné, ako aj to, že výrobky alebo služby, na ktoré sa vzťahujú, sú zhodné alebo podobné.** Pokiaľ ide o porovnanie výrobkov a služieb, usudzuje, že neexistuje pravdepodobnosť zámieny, pokiaľ ide o „mäsové výťažky“ a stravovacie služby, na ktoré sa vzťahuje prihlásená ochranná známka, pretože nie sú zhodné ani podobné výrobkom, na ktoré sa vzťahuje staršia ochranná známka. Naopak, pokiaľ ide o ostatné výrobky, ako je syr, ktoré sú v rôznej miere podobné výrobkom označeným staršou ochrannou známkou, existenciu pravdepodobnosti zámieny nemožno vylúčiť.

Pokiaľ ide o podobnosť dotknutých označení, Všeobecný súd uvádza, že sporné označenia zdieľajú prvok „loumi“, ktorý má slabú vnútornú rozlišovaciu spôsobilosť pre veľkú časť príslušnej skupiny verejnosti, ktorá ho bude chápať ako možný odkaz na syr halloumi. Časť „loumi“ veľmi málo prispieva k rozlišovacej spôsobilosti prihlasovanej ochrannnej známky, a to vzhľadom na to, že príslušná

¹ Preklad z oficiálneho tlačového komuniké bol vytvorený v rámci redakcie časopisu Duševné vlastníctvo.

² Rozsudok Všeobecného súdu z 25. septembra 2018, Nadácia na ochranu tradičného cyperského syra s názvom Halloumi / EUIPO – M. J. Dairies (BBQLOUMI), T-328/17.

³ Rozsudok Súdneho dvora z 5. marca 2020, Nadácia na ochranu tradičného cyperského syra s názvom Halloumi / EUIPO, C-766/18 P (pozri tlačovú správu č. 26/20).

skupina verejnosti bude viac upriamená na úvodnú časť slovného prvku, konkrétne na časť „bbq“, a to vzhľadom na jej postavenie, a nie na záverečnú časť „loumi“. Je teda nepravdepodobné, že by nízky stupeň podobnosti dotknutých označení prispel k existencii pravdepodobnosti zámieny.

Obrazový prvok prihlasovanej ochrannéj známky navyše zohráva rozlišujúcu úlohu, pretože staršia ochranná známka je výlučne slovná. Tento obrazový prvok sa viac vzťahuje na koncept „barbecue“ ako na koncept „syr vyrobený v stredomorskom prostredí“, pretože nie je možné kategoricky tvrdiť, že predstavované potraviny sú kúsky syra halloumi.

Ďalej Všeobecný súd skúma **stupeň rozlišovacej spôsobilosti** staršej kolektívnej ochrannéj známky a poznamenáva, že je slabá. Spotrebitelia si ju nebudú spájať s ničím iným ako so syrom halloumi, vzhľadom na to, že odkazuje na všeobecný názov tohto druhu syra, a nie na obchodný pôvod ním označeného tovaru, pokiaľ pochádza od členov cyperského združenia alebo prípadne od podnikov, ktoré sú ekonomicky prepojené s týmito členmi alebo s týmto združením.

Nakoniec Všeobecný súd tvrdí, že pre príslušnú skupinu verejnosti neexistuje pravdepodobnosť zámieny, pokiaľ ide o obchodný pôvod výrobkov označených prihlásenou ochrannou známkou. Aj keby spotrebitelia zamerali svoju pozornosť na časť „loumi“, čo je nepravdepodobné vzhľadom na jej druhoradé postavenie, a vnímali by obrazový prvok ako možný odkaz na grilovaný syr halloumi, nepreukázali

by spojenie medzi týmito dvoma označeniami, pretože po prvé nanajvýš vytvorilo spojenie medzi staršou ochrannou známkou a syrom halloumi a po druhé sporné označenia, posudzované ako celok, majú iba nízky stupeň podobnosti.

UPOZORNENIE: Ochranné známky EÚ a dizajny Spoločenstva platia na celom území Európskej únie. Ochranné známky EÚ koexistujú s národnými ochrannými známkami. Dizajny Spoločenstva koexistujú s národnými dizajnmi. Prihlášky ochranných známk EÚ a dizajnov Spoločenstva sa podávajú na EUIPO. Proti jeho rozhodnutiam možno podať žalobu na Všeobecnom súde.

UPOZORNENIE: Proti rozhodnutiu Všeobecného súdu je možné do dvoch mesiacov a desiatich dní od oznámenia rozhodnutia podať odvolanie obmedzujúce sa len na právne otázky. Odvolanie nebude pripustené, pokiaľ to prístupný súd nepovolí. Z tohto dôvodu musí byť k žiadosti pripojená požiadavka, umožňujúca pripustiť odvolanie, pričom sa v nej uvedú otázky, ktoré sú významné z hľadiska jednoty, konzistentnosti alebo vývoja práva EÚ.

*Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.
Úplné znenie rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA
v deň vyhlásenia rozsudku.*

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 36/21

Luxemburg 9. marca 2021

Rozsudok vo veci C-392/19

VG Bild-Kunst/Stiftung Preußischer Kulturbesitz

Pokiaľ nositeľ autorského práva prijal alebo vyžadoval prijatie obmedzujúcich opatrení proti framingu, vloženie diela na internetovú stránku tretej osoby pomocou tejto techniky predstavuje sprístupnenie tohto diela novej verejnosti

Na tento verejný prenos je preto potrebné získať súhlas nositeľa autorského práva

Stiftung Preußischer Kulturbesitz (ďalej len SPK) je prevádzkovateľkou Deutsche Digitale Bibliothek, digitálnej knižnice špecializujúcej sa na kultúru a vedu, ktorá vytvára jednotnú sieť prepájaním nemeckých kultúrnych a vedeckých inštitúcií. Internetová stránka tejto knižnice obsahuje

odkazy na digitalizované obsahy uložené na internetových portáloch zapojených inštitúcií. Samotná Deutsche Digitale Bibliothek ako „digitálny pult“ ukladá iba náhľady (thumbnails), t. j. verzie obrázkov, ktorých veľkosť je v porovnaní s ich pôvodnou veľkosťou zmenšená.

VG Bild-Kunst, organizácia kolektívnej správy autorských práv v oblasti vizuálnych umení v Nemecku, podmieňuje uzavretie licenčnej zmluvy s SPK na používanie jej repertoára diel vo forme náhľadov zahrnutím ustanovenia, v ktorom sa SPK zaviazá, že zavedie technické opatrenia, aby sa pri používaní diel a predmetov ochrany, na ktoré sa zmluva vzťahuje, zabránilo tretím osobám vo framingu⁴ náhľadov týchto diel zobrazených na internetovej stránke Deutsche Digitale Bibliothek.

⁴ Technika framingu spočíva v rozdelení jednej stránky na internetovej stránke na viacero rámov a zobrazenie v jednom z nich pomocou hypertextového odkazu alebo vloženého internetového odkazu (inline linking) určitého prvku pochádzajúceho z inej stránky s cieľom zatajiť používateľom tejto stránky prostredie, z ktorého uvedený prvok pochádza.

SPK sa domnievala, že takéto zmluvné ustanovenie nebolo z hľadiska autorských práv primerané, a preto podala pred nemeckými súdmi žalobu, ktorou sa domáhala určenia, že VG Bild-Kunst bola povinná udeliť predmetnú licenciu bez toho, aby táto licencia bola podmienená zavedením opatrení určených na predchádzanie framingu.⁵

V tejto súvislosti Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko) žiada Súdny dvor, aby určil, či sa má tento framing považovať za verejný prenos v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29⁶, čo v prípade kladnej odpovede umožní organizácii VG Bild-Kunst vyžadovať od SPK zavedenie týchto opatrení.

Súdny dvor zasadajúci vo veľkej komore rozhodol, že o verejný prenos ide vtedy, keď sú pomocou techniky framingu vložené na internetovú stránku tretej osoby diela chránené autorským právom, ktoré boli voľne sprístupnené verejnosti s povolením nositeľa autorského práva na inej internetovej stránke, ak sa týmto vložením obchádzajú ochranné opatrenia proti framingu, ktoré prijal alebo ktorých prijatie vyžadoval nositeľ autorského práva.

Posúdenie Súdnym dvorom

V prvom rade Súdny dvor uvádza, že zmena veľkosti dotknutých diel v rámci framingu nezohráva úlohu pri posúdení, či dochádza k úkonu verejného prenosu, pokiaľ sú originálne prvky týchto diel vnímateľné.

Súdny dvor ďalej uviedol, že na jednej strane technika framingu predstavuje verejný prenos, pokiaľ má za účinnok sprístupnenie zobrazeného prvku všetkým prípadným používateľom určitej internetovej stránky. Na druhej strane pripomenul, že pokiaľ technika framingu používa rovnakú technológiu, aká už bola použitá na verejný prenos chráneného diela na pôvodnej internetovej stránke, t. j. internetovú počítačovú sieť, tento prenos nespĺňa podmienku prenosu novej verejnosti, a teda nepatrí pod „verejný“ prenos v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29.

Súdny dvor však spresnil, že táto úvaha sa uplatňuje len v situácii, keď prístup k dotknutým dielam na pôvodnej internetovej stránke nepodlieha žiadnemu obmedzujúcemu opatreniu. V tejto situácii totiž nositeľ práv už od počiatku povolil prenos svojich diel všetkým používateľom internetu.

Súdny dvor teda zdôraznil, že keď nositeľ práv zaviedol alebo vyžadoval už od počiatku prijatie obmedzujúcich opatrení spojených so zverejnením jeho diel, neudelil súhlas s tým, aby tretie osoby mohli voľne vykonávať verejný prenos jeho diel. Naopak, chcel tým obmedziť verejnosť, ktorá má prístup k jeho dielam, len na používateľov určitej internetovej stránky.

V dôsledku toho Súdny dvor rozhodol, že ak nositeľ autorského práva prijal alebo vyžadoval prijatie obmedzujúcich opatrení proti framingu, vloženie diela na internetovú stránku tretej osoby pomocou techniky framingu predstavuje „sprístupnenie tohto diela novej verejnosti“. Na tento verejný prenos je preto potrebné získať súhlas nositeľov príslušných autorských práv.

Opačný prístup by totiž znamenal zakotvenie pravidla, že dochádza k vyčerpaniu práva na prenos. Toto pravidlo by tak zbavovalo nositeľa autorského práva možnosti požadovať primeranú odmenu za použitie jeho diela. Uvedený prístup by v takom prípade porušoval primeranú rovnováhu, ktorú treba zabezpečiť v digitálnom prostredí medzi na jednej strane záujmom nositeľov autorského práva a práv súvisiacich s autorským právom na ochranu ich duševného vlastníctva a na druhej strane ochranou záujmov a základných práv používateľov predmetov ochrany.

Súdny dvor napokon spresnil, že jediný spôsob, ako nositeľ autorského práva môže obmedziť svoj súhlas s framingom, je pomocou účinných technických opatrení. V prípade neexistencie takýchto opatrení by totiž mohlo byť náročné overiť, či tento nositeľ chcel zabrániť framingu svojich diel.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

*Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.
Úplné znenie rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA
v deň vyhlásenia rozsudku.*

⁵ Podľa nemeckého práva sú organizácie kolektívnej správy povinné udeliť za primeraných podmienok každej osobe, ktorá o to požiada, licenciu na používanie práv, ktorých správa im bola zverená. Podľa nemeckej judikatúry organizácie kolektívnej správy práv môžu výnimočne odmietnuť udelenie licencie pod podmienkou, že odmietnutie nepredstavuje zneužitie monopolu, a pokiaľ možno proti udeleniu licencie namietajú na základe vyšších oprávnených záujmov.

⁶ Podľa článku 3 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, 2001, s. 10; mim. vyd. 17/001, s. 230), členské štáty poskytnú autorom výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať akýkoľvek verejný prenos ich diel.